

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**IOAN. PETRI || MAFFEI, || BERGOMATIS, || E SOCIETATE ||
IESV, || HISTORiarVM || INDICARVM || LIBRI XVI. ||
SELECTARVM, ITEM, EX || INDIA EPISTOLARVM || LIBRI
IV. ||**

Maffei, Giovanni Pietro

Coloniae Agrippinae, Anno M.D.XC.

VD16 M 105

Ignatio Romam appropinquanti Christvs apparet: & vnde Societate Iesv
nomen inditum fuerit. Cap. V.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64627](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64627)

Ignatio Romam appropinquanti CHRISTVS ap-
paret: & vnde Societati IESV nomen in-
ditum fuerit.

Cap. V.

Quoniam expeditioni trans marinæ
præhæritum anni spatium erat in exi-
tu; & infestum adhuc classibus mare;
quid proinde agendum esset, Patres in-
ter se deliberârunt: nec dubium fuit, quin,
vbi Lutetiæ voverant, cuncti sese ad
fidei Catholica propagationem, & ani-
marum auxilium, Sedis Apostolicæ cultui, & Romani
Pontificis obsequio manciparent. Cuius officij procu-
ratio (quoniâ satis id esse videbatur) Ignatio, & duobus
primarijs patribus Fabro & Laini mandata est; Romam
adirent, & (quod bene verteret) CHRISTI Vicario hæc
sociorum studia ac vota quam primum exponerent. In-
terea reliqui, ne conceptus è diuturna meditatione & sa-
crosancti feruor ac spiritus euanesceret, non modo se ipsi
diligentissimè custodire, sed etiâ præsidij diuini fiducia
proximis omni ratione opitulari decernunt, ac præcipuis
vrbibus inter se descriptis, præsertim in quibus litterarû
studia florere, & frequentissimam iuuentu è versari cog-
nouerant; Codurius Hoziusque Patavium, Roterigius
& Iaius Ferratiam, Xauerius & Bobadilla Bononiâ, Pas-
chalius & Salmeron Senas profecti, eadem fermè ratio-
ne quam paulo ante Vicetiæ adhibitam diximus, & pri-
uatim & publicè cû hominibus agere, eosque è lethali
flagitiorum veterno excitare, atque ad contemptum re-
rum mortaliû, & cogitationem futuri sæculi omni co-
nati atque artificio impellere atque adhortari cepe-
runt. Cumque ipsa nouitate rei omnium in se ocu-
lante, non modo id effecere quod maximè optabant, vt
magni animorum motus, & insignes ad Christû conuer-
siones existerent; sed etiâ, quod minimè laborabât, vt ip-
orum nomen ac fama Italiam ferè totâ ingenti cum ad-
miratione

murmuratione peruaderet. At Ignatius Romanam urbem
 quos dixi comitibus rectè contendens, & ab eorum
 tero quotidie corpus CHRISTI religiose carnis
 suscipiens; M A R I A virginis potissimum patris, &
 adiutricis, sese ad sacrum iuo tēpore faciendum, ac ma-
 ta pro Christi nomine subeunda, dies nocturnas horis
 intenta quadam animi cura, simul inaccessibilis horum
 dulcedine, & noua diuini luminis copia preparatum. Et
 enim ex quo primū Hierosolymis rediens ad littera-
 rum studia in Christi gratiam animum adlectat, deo-
 rum caelestium contemplatione, vt diximus, non sine
 magna difficultate remiserat multum, sequēte Domini
 caritate, spiritali consolationi delicijsq; sponte labi-
 duxerat. Sed studiorū exacto curriculo, deinceps & Ve-
 netijs, & in Vicentino secessu, & in hoc de quo dice-
 mus itinere, tam crebra diuinitus luminum insequen-
 tium voluptates, eadem scilicet Virgine fuerat percep-
 pit, vt in antiquum statum illum Minoritanum quem
 postea ob singularem & eximiam illius reuerentiam
 Dei benignitatem religioso ioco primitiam hanc Ec-
 clesiam appellare conlucuerat) non solum exurgens,
 sed etiam cum scēnore sibi restitutus esse videtur. Sed
 præter cætera, quæ quod mortalem naturam exasper-
 rant, verbis exsequi difficillimum est; quo de Romam
 accessit, res ei contigit vel ad memoriam potissimum
 signis, vel ad confirmandum in proposito Ignatium
 terosque haud mediocriter efficax. Etenim oranda res
 sa non longè ab Vrbe templum ingresso, quæ in palatio
 imposita militari viæ cernuntur, statimque, vt siquis
 lebat, abstracto à sensibus, atque alta quadam attentione
 templatione defixo, clarissima in luce per se
 sese Deus pater ostendit, Iesu filio baulani uocis, &
 crudelissimis affecto supplicijs, præsentē Ignatium loco
 osq; cōmendans; quos ille cum in fidem ac potissimum
 libentissimè recepisset, ad Ignatiū placido & læto vultu
 tu conuersus, hæc ipsa effari verba dignatus est. Quid
 VOBIS ROMAE PROPITIUS ERO. Quo

unto tamque diuino solatio mirum in modum crectus
& confirmatus Ignatius, ac socios deinde compellans:
Quid nobis, ait, Romæ futurum sit, fratres; in cruce
ne, an in rotam agi nos velit Deus, ignoro. vnum scio,
quidquid eueniat, Iesum Christum nobis propitium fo-
re. ac simul totius visionis ordinem exposuit. Quæ res
non in præsentia tantum illos insolita quadam lætitia
& voluptate perfudit, sed etiam in posterum contra o-
mnes difficultates atque pericula magnopere corrobora-
uit, ac munijt: atque id ipsum vel in primis fuit causæ
cur Ignatius confirmatæ post modum Societati saluta-
re potissimum Iesu nomen indiderit. quam tamen dein
de verbo scripto que minimam vocare solitus est, quod
reliquis religiosorum familijs (quas item Societates Ie-
su licet optimo iure appellare) cunctis omnino tum de
splendore, tum de antiquitate concederet.

*Ignatius Romæ Christiana rei dat operam: in Casti-
nati monte animam Hozij calum inran-
tem videt. Cap. VI.*

GITVR tam secunda numinis vo-
luntate, tamque liberali promisso mi-
rum in modum læti, sic tamen vt non
sine mysterio Christum Dominum
crucifixi maximè habitu apparuisse
apud se reputarent, cum gratiarum a-
ctiōe ac prece sanctam Virbē ingref-
sunt, nihil antiquius habuere, quàm vt viatici nomine sibi
annueratam anno priore pecuniam, quoniam quidem
negationis consilia in irritum ceciissent, prorsus ad
nummum iisdem à quibus acceperant, redderent; quæ,
in alios pietatis vsus & opera expendere-
tur. Deinde, quemadmodum ante conuenerat, suam & reli-
quorum operam Pontifici maximo in Apostolicis præ-
cipue functionibus, citra honoris titulos, & dignitatis
insignia, detulere. Neque aspernatus est pia Patrum stu-
dia